

snart vilde afgive Betænkning. Den højtærede daværende Indenrigsminister maa have ment, at denne Betænkning vilde foreligge i Løbet af Sommeren, men det viste sig imidlertid snart, at dette ikke vilde blive Tilfældet, idet Kommissionens Formand, Nationalbankdirektør Using, oplyste, at man ingen Betænkning kunde vente i dette Aar, og at Betænkningen muligvis heller ikke kom i 1922. Som ærede Medlemmer vil erindre, søgte jeg under Tillægbevillingslovsforlaget tredje Behandling i Slutningen af April Maaned at faa Klarhed over, om denne Oplysning fra Ædruelighedskommissionens Formand ikke havde ændret det Syn paa Sagen, som den daværende Indenrigsminister havde fremsat i Begyndelsen af April Maaned, og dette viste sig at være Tilfældet. Da Indenrigsminister Berg fik Ordet under Tillægbevillingslovsforlagets tredje Behandling, gav han mig følgende Svar, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse: „Jeg vil gerne betone, at for saa vidt noget af de Partier, som var med til at vedtage Henstillingen til Indenrigsministeren i sin Tid skulde ville fratage Henstillingen sin Støtte eller skulde finde det rimeligt, at denne Sag nu paa ny kommer frem for Rigsdagen, da vil Spørgsmaalet blive forelagt i den kommende Samling.“ Det var med dette Løfte fra den daværende Indenrigsminister vi drog hjem til Sommerens rigsdagsløse Periode, og jeg slog fast, at jeg forstod Indenrigsministerens Udtalelser saaledes, at Afgørelsen vilde blive truffet her i denne Sal. At dette var Meningen, fremgik klart af Indenrigsministerens Udtalelser, og Indenrigsministeren protesterede heller ikke mod denne Opfattelse af hans Tilsagn. Derfor er jeg ikke tilfreds med dette Lovforslag, som det foreligger, og jeg maa sige, at jeg forleden Dag under Finanslovdebatten var meget forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Heilesen kunde bruge Indenrigsminister Bergs Udtalelser fra Begyndelsen af April Maaned, naar den daværende Indenrigsminister havde rettet dem i Slutningen af April. Ministeren havde givet et ganske bestemt Tilsagn, i hvilket han stærkt betonedede, at Afgivelsen af Ædruelighedskommissionens Betænkning og Restriktionernes Ophævelse intet havde med hinanden at gøre, og at Ministeren var villig til at bringe dette Spørgsmaal frem til Afgørelse her i Salen, naar man fra nogle Sider eller blot fra en enkelt Side i Afviklingsudvalget ytrede Ønske derom.

Det foreliggende Lovforslag forekommer mig, hvis det gennemføres i den Skikkelse, hvori det er forelagt, at være en Sejr, som Forbudsmændene kan notere, og det tror jeg ikke er den nuværende Indenrigsministers Mening. Den højtærede nuværende Indenrigsminister kan i alt Fald af Valgkredsinteresser ikke have nogen stærk Grund til at gaa Forbudsmændenes Ærinde, thi er der noget Sted i Landet, hvor der ikke er nogen stærk Afholdsbevægelse, er det i den Landsdel, hvorfra den højtærede Indenrigsminister kommer. Jeg tror derfor ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister under den kommende Udvalgsbehandling vil være villig til at Hensyn til sin Forgængers Løfte til mig under Tillægbevillingslovsforlagets tredje Behandling i Foraaret at ændre Bestemmelsen om det Antal Medlemmer af Afviklingsudvalget, hvis Tilslutning ifølge § 2 skal til, for at Sagen kan bringes frem til Afgørelse her i Tinget og i Landstinget, nemlig 4 af Afviklingsudvalgets 8 Medlemmer. Den foreslaaede Bestemmelse forekommer mig under Hensyn til den Sættelse, Afviklingsudvalget har, at være ganske umulig, medmindre der foreligger forskellige politiske Konstellationer, som Ministeriet slet ikke kan være tjent med skulde foreligge, for at man kan faa Sagen frem til Afgørelse. Jeg maa derfor i Henhold til Indenrigsminister Bergs Løfte meget stærkt opfordre den højtærede Minister og Udvalget til at ændre Lovforslaget derhen, at 2 af Afviklingsudvalgets Medlemmer kan bringe Sagen frem til Afgørelse her i Salen, hvilket er i nøje Overensstemmelse med Hr. Bergs Udtalelser eller, hvis man ikke vil have 2 af Udvalgets Medlemmer, kan man sige eet Partis Medlemmer, dette er mig ganske ligegyldigt; men at forlange, at fire af Udvalgets Medlemmer skal være enige om Kravet for at bringe det frem til en Afgørelse her i Salen, det umuliggør, at denne Sag kan bringes frem til Afgørelse her i Salen, og dette vil betyde, at de Indskrænkninger, der findes i Øjeblikket, vil blive opretholdt, indtil en Gang Ædruelighedskommissionen faar afgivet sin Betænkning. Dette vil jeg protestere meget stærkt imod. De 8 Medlemmer, som er i Afviklingsudvalget, har ikke faaet Vælgernes Mandat til at afgøre, om dette Spørgsmaal skal vente, til en Gang Ædruelighedskommissionen faar afgivet sin Betænkning; de er valgt ind i Afviklingsudvalget paa ganske andre Spørgs-